

3. Þar sem nauðsynlegt þykir til uppbótar framanskráðri upptalningu, getur hvert aðildarríki ákveðið takmörkin milli iðnaðar annars vegar og verzlunar og laubúnaðar hins vegar.

2. gr.

1. Allt starfsfólk, sem vinnur við iðnfyrirtæki einstaklinga eða hins opinbera eða í einhverri grein af því skal, nema öðruvísi sé ákveðið í eftirfarandi greinum, fá a. m. k. tuttugu og fjögurra tíma samfellda hvíld á hverju sjö daga tímabili.
2. Þessi hvíldartími skal veittur öllu starfslíði sama fyrirtækis samtímis, ef það er mögulegt.
3. Þar sem mögulegt er skal þessi hvíldartími ákveðinn þannig, að hann komi á þá daga, sem eru hvíldardagar samkvæmt venju hvers lands eða héraðs.

3. gr.

Hvert aðildarríki má undanskilja ákvæðum annarrar greinar fyrirtæki, þar sem einungis meðlimir sömu fjölskyldu vinna.

4. gr.

1. Sérhvert aðildarríki getur, að höfðu samráði við ábyrg félög vinnuveitenda og verkamanna, þar sem þau eru til, og að teknu hæfilegu tilliti til mannúðar- og efnahagsmála, heimilað algerar eða takmarkaðar undanþágur frá ákvæðum 2. greinar (meðtalin frestun og stytting hvíldartímans).
2. Slíkt samráð er ekki nauðsynlegt um undantekningar, sem þegar hafa verið gerðar með gildandi lögum.

5. gr.

Hvert aðildarríki skal, að svo miklu leyti sem unnt er, selja ákvæði um annan hvíldartíma til uppbótar fyrir þá frestun eða styttingu hvíldartímans, sem gerð hefur verið samkvæmt 4. grein, nema þegar slíkur hvíldartími hefur þegar verið ákveðinn með samningi eða venju.

6. gr.

1. Hvert aðildarríki semur skrá yfir undantekningar þær, sem gerðar hafa verið samkvæmt 3. og 4. grein þessarar samþykktar, og sendir hana Alþjóðavinnuáskrifstofunni. Síðan tilkynnir það henni annað hvert ár breytingar þær, sem á henni hafa orðið.
2. Alþjóðavinnuáskrifstofan skal leggja fyrir allsherjarþing Alþjóðavinnuáskrifstofunnar skýrslu um þetta mál.

7. gr.

Til þess að auðvelda framkvæmd ákvæða samþykktar þessarar skal hverjum vinnuveitanda, forstjóra eða forstöðumanni skylt:

- a) að kunngera sameiginlega hvíldardaga og stundir, þar sem öllu starfsfólkinu er veitt fri í einu lagi. Skal þetta gert með auglýsingum, er settar séu upp á áberandi stað í stofnuninni eða á öðrum hentugum stað, eða á hvern þann hátt annan, sem viðurkenndur er af stjórnarvöldunum;
- b) þar sem öllu starfsfólkinu er ekki veitt fri í einu lagi, að kunngera með lista, er saminn sé eftir ákvæðum, viðurkenndum af lögum landsins eða undir eftirliti hlutaðeigandi yfirvalds, nöfn þeirra verkamanna og annarra launþega, sem þeyra undir sérstakt hvíldarkerfi, og hvert það kerfi sé.

VI. Samþykkt (nr. 84) um félagarétt og sættir í vinnudeilum í ósjálfstæðum löndum.

1. gr.

Samþykkt þessi tekur til ósjálfstæðra landa.

2. gr.

Vinnuveitendum jafnt og vinnuþiggjendum skal með viðeigandi ráðstöfunum tryggður réttur til að stofna félög í hverjum löglegum tilgangi.

3. gr.

Gera skal allar mögulegar ráðstafanir til að tryggja stéttarfélögum þeim, sem eru málsvarar hlutaðeigandi verkamanna, rétt til að gera heildarsamninga (collective agreements) við vinnuveitendur eða samtök þeirra.

4. gr.

Að svo miklu leyti sem unnt er skal gera ráðstafanir til þess, að haft sé samráð og samvinna við fulltrúa frá félögum vinnuveitenda og verkamanna við að koma á fót og framkvæma ráðstafanir til verndar verkamönnum og til framkvæmdar á vinnulöggjöf.

5. gr.

Aðferðir við rannsóknir á deilumálum vinnuveitenda og verkamanna skulu vera eins einfaldar og fljótlegar og unnt er.

6. gr.

1. Vinnuveitendur og verkamenn skulu hvattir til að forðast deilur, og ef þær samt sem áður koma upp, þá að komast að réttlátri lausn þeirra með sáttum.
2. Í þessu skyni skal gera allar mögulegar ráðstafanir til þess að hafa samráð og samvinnu við fulltrúa frá félögum vinnuveitenda og verkamanna við að koma á fót og starfrækja stofnun til sáttumleitana í vinnudeilum.
3. Að teknu tilliti til starfsemi slíkrar stofnunar skulu opinberir embættismenn annast rannsókn á deilum, leitast við að stuðla að sáttum og aðstoða aðila við að komast að réttlátri lausn á deilum.
4. Þar sem því verður við komið, skulu þessir embættismenn vera sérstaklega skipaðir til þessara starfa.

7. gr.

1. Setja skal á fót svo fljótt sem auðið er skipulagðar framkvæmdir til lausnar á deilum milli vinnuveitenda og verkamanna.
2. Þar sem því verður við komið, skulu fulltrúar vinnuveitenda og verkamanna, þar á meðal fulltrúar viðkomandi félaga þeirra, þar sem þau eru til, taka þátt í samvinnu um framkvæmdir þessar á þann hátt og að svo miklu leyti, sem ákveðið kann að vera af hlutaðeigandi yfirvaldi. Ávallt skulu þó þessir fulltrúar vera jafnmargir frá báðum aðilum og jafnrétt háir.

8. og 9. gr.

(Samsvara 30. og 31. gr. samþykktar nr. 81.)

10. og 11. gr.

(Samhljóða 22. og 23. gr. samþykktar nr. 82.)

12.—19. gr.

(Samhljóða 32.—39. gr. samþykktar nr. 81.)

VII. Samþykkt (nr. 85) um vinnueftirlit í ósjálfstæðum landsvæðum.

1. gr.

Halda skal uppi vinnueftirliti í ósjálfstæðum landsvæðum, er uppfylli kröfur 2.—5. greinar þessarar samþykktar.

2. gr.

Starfslið vinnueftirlitsins skal skipað eftirlitsmönnum, sem hlotið hafa við-eigandi þjálfun.

3. gr.

Greiða skal fyrir því, að verkamenn og fulltrúar þeirra geti haft óháð samband við eftirlitsmennina.

4. gr.

1. Eftirlitsmenn, sem tilnefndir hafa verið af hlutaðeigandi yfirvaldi og hafa í höndum embættisbréf, skulu með stuttu millibili rannsaka vinnuskilyrði.
2. Til framkvæmdar skyldustarfa sinna skal eftirlitsmönnum heimilað með lögum:
 - a) að koma óhindraðir á hvern eftirlitsskyldan vinnustað, hvenær sem er að degi eða nóttu og skoða slíkar vinnustöðvar, ef þeir hafa gilda ástæðu til að halda, að þar vinnu fólk, sem njóti lagaverndar;